18

И достойнотъ таз особа най-сетнѣ успѣ да слѣзе долу, безъ да изпусне повече отъ два пѫти своето шишенце съ спиртлива миризма.

Презъ ~~що~~ всичкото това време лордъ Артуръ Савиль стоеше правъ до камина, ~~съ такова~~ чувствувайки обхваналия го ужасъ и едно болезнено чувство на неизбѣжно зло. Той се усмихна печално на сестра си, когато тя, най-~~привлека~~очарователна въ своята дреха отъ свѣтло-червенъ златотканъ платъ и въ маргарити, мина покрай него подъ рѫка съ лордъ Плимдейль, и едва дочу какъ го вика да върви слѣдъ нея лейди Уиндермиръ. Той мислеше за Сибила Мертонъ и мисъльта, че нѣщо може да ги раздѣли, замрачаваше очитѣ му съ сълзи.

Гледайки на него, можеше да се помисли, че Немезида е откраднала шлема на Палада и му е показала главата на ~~Горгона~~ Медуза. Той като че ли се бѣ вкаменилъ и лицето му, ~~обхванато отъ тъга, като че~~ ~~бѣ се превръщаше въ мраморъ~~. Той заприличваше на мраморъ отъ обхванатата го тъга. Той бѣ прекаралъ изнѣженъ и раскошенъ животъ на единъ младежъ